

הנחש בעל שבעה ראשים

Published

by the KOBUNSHA,

2, Minami Saegicho, TOKYO.

日本昔噺第九號

八頭ノ大蛇

明治十九年十月十六日

英國士家チヤムバレイシ先生編譯

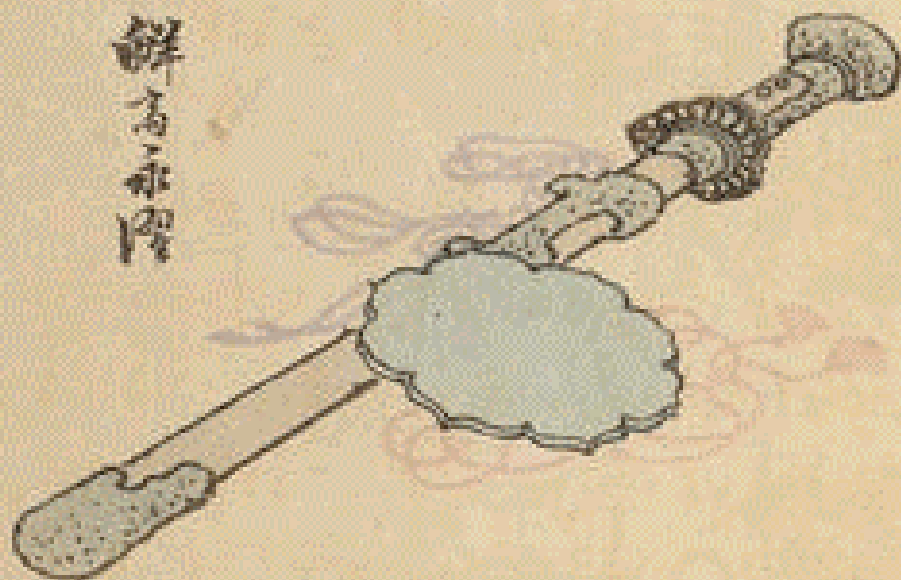
明治十九年十月十六日版権免許

同 十一月 出版

東京府東京

西郷人 長谷川武水郎

西郷新 弘文社

鮮高永隆

COPYRIGHT RESERVED.

האם שמעתם כבר את הסיפור על
הנחש בעל שמונה ראשים? אם
לאו, אספר לכם. זה סיפור די ארוך
וצריך לחזור רחוק מאוד בזמן כדי
להגיע להתחלה.

הבת, ששמה היה אמא, קיבלה את
השמש.

הבן הבכור בשם סוסנו קיבל את
הים, והבן השני, ששמו שכחתי,
קיבל את הירח.

למעשה צריך להגיע עד תחילת
העולם. כי אחרי שנוצר העולם הוא
נעשה לרכוש של פייה בעלת עוצמה
רבה. ולפני שהיא מתה, חילקה את
העולם בין ילדיה, שני בנים ובת.

ילד הירח התנהג יפה ועד היום ניתן
לראות את פניו העגולים השמחים
בלילה בהיר, כשהירח מלא.
אבל סוסנו כעס מאוד כי קיבל רק את
הים הקר כדי לחיות בו. לכן הוא פרץ
לשמיים ולחדרים היפים שבתוך
השמש, שם ישבה אחותו עם
המשרתות שלה. היא ארגה שם
בגדים זהובים וכסופים נהדרים, אבל
סוסנו התחיל לשבור את הכל, דרך
על עבודתה, עשה כל הדברים
האווילים שרק יכול היה והפחיד
מאוד את הבנות.

הפיות האחרות ניסו כל מיני שיטות
ובסוף נזכרו שהיא סקרנית גדולה
וערכו נשף ריקודים לפני דלת
המערה.

ואמא רצה משם, מהר כמה שרק
יכלה, והסתתרה במערה בהר מלא
אבן וסלעים.

כשאמא נכנסה למערה וסגרה את
הדלת אחריה, כל העולם החשיך
לגמרי. כי היא הייתה הפייה ששלטה
על השמש ויכלה לתת לה לזרוח או
להפסיק להאיר, מתי שרק רצתה.
ויש אומרים שאור השמש הוא רק
הזוהר של עיניה הבהירות.
בכל אופן היעלמותה גרמה לצרה
צרורה. מה אפשר לעשות כדי
שהעולם יואר שוב?

היא יצאה מהמערה והפיות תפסו
אותה, וסגרו את פתח המערה
בסלעים גדולים כדי שאף אחד לא
יוכל להיכנס שם יותר.
כשאמא הבינה למה הצליחו להוציא
אותה מהמערה, הסכימה לחזור
לשמש ולהאיר על העולם, בתנאי
שהאח שלה ייענש ויגורש, וכך אמנם
נעשה. סוסנו קיבל מכות עד
שנשמתו כמעט ויצאה, גורש מחברת
הפיות וצוו עליו לא לחזור יותר.

וכשאמא שמעה את קולות
הריקודים, השירה והצחוק היא
פתחה את קצת הדלת כדי להסתכל
דרך הסדק איך משתעשעות הפיות
האחרות.
לזה הן רק חיכו.
"הביטי הנה!" הן קראו "הביטי על
הפייה החדשה, יותר יפה ממך!"
ושמו לפניה מראה.
אמא לא ידעה שבמראה היא רואה
רק את בבואתה ורצתה לדעת מי
יכולה להיות הפייה החדשה.

הוא הלך יום אחד לאורך נהר וראה
זוג זקנים המחבקים את בתם
הצעירה, ובוכים במרירות.

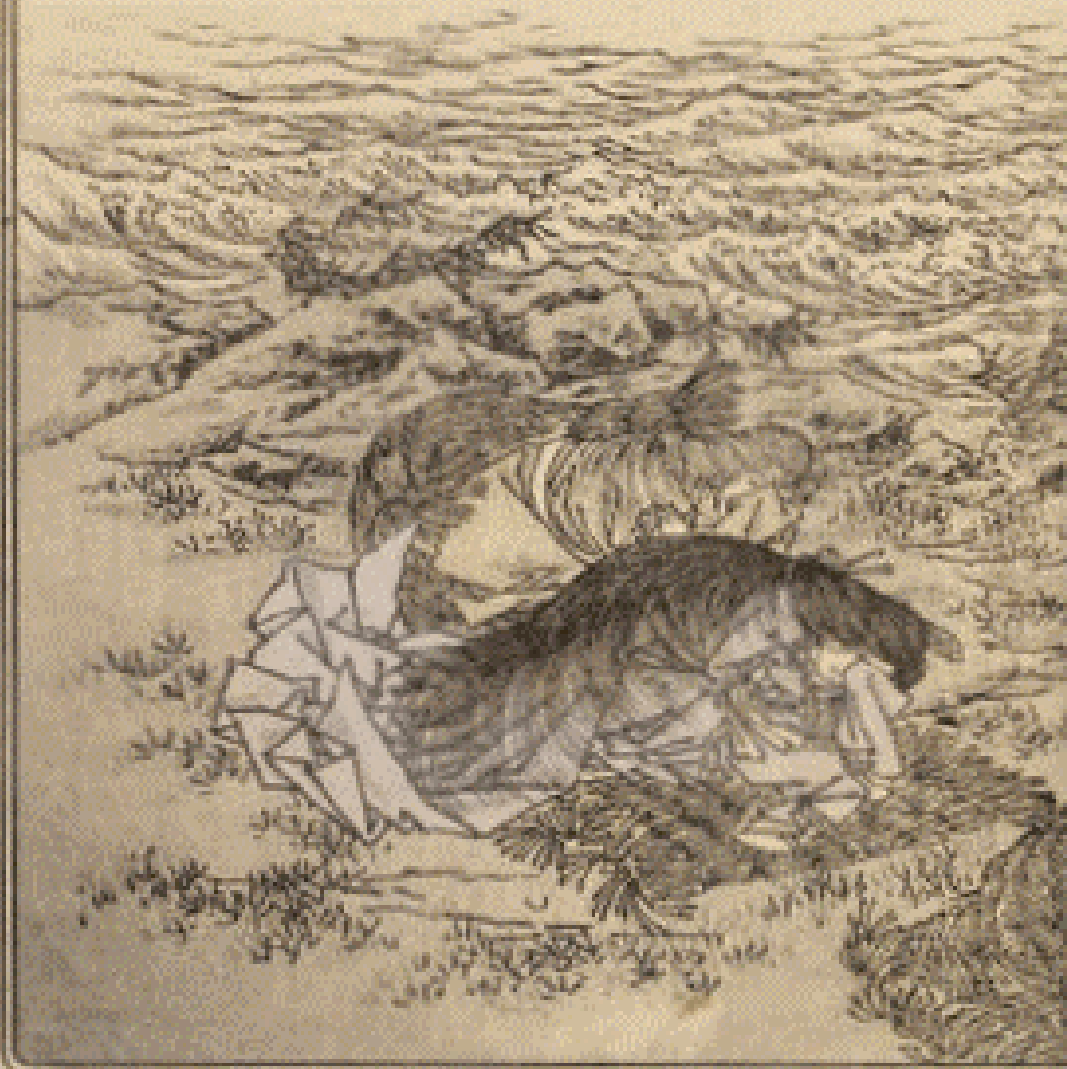

"מה קרה לכם?"
הוא שאל.

וכך סוסנו, שגורש מארץ הפיות,
נאלץ לרדת לארץ.

"הו" ענו הזקנים תוך בכי "היו לנו
שמונה בנות. אבל בביצות ליד ביתנו
חי נחש ענק בעל שמונה ראשים
שיוצא פעם בשנה וטורף את אחת
מבנותינו.

כעת נשארה לנו רק בת אחת והיום
הנחש אמור לצאת ולטרוף את בתינו
האחרונה. אנא, אדון נכבד, אולי
תוכל לעזור לנו?"
"מובן" ענה סוסנו "זה יהיה קל מאוד.
אנא, אל תבכו יותר. אני פייה ואוכל
להציל את בתכם."
הוא אמר להם לבשל בירה ולהכין
גדר עם שמונה שערים, עם מעמד
בכל שער, ודוד בירה גדול על כל
מעמד. וכך הם עשו.

ובדיוק כשגמרו יצא הנחש. הוא היה
כה גדול שגופו גלש דרך שמונה
גבעות ושמונה עמקים. ומאחר שהיו
לו שמונה ראשים ועליהם שמונה
אפים, יכול היה להריח מהר יותר מכל
יצור אחר.
הוא הריח את הבירה, גלש מיד אל
הדודים, טבל ראש אחד בכל אחד
מהם ושתה, שתה ושתה עד
שהשתכר לגמרי.

סוסנו לקח את החרב וגם לקח
לאישה את הבת השמינית היפה
של הזקנים. הוא התייחס אליה
יפה מאוד, למרות שהיה כה גס
רוח כלפי אחותו. הם בילו את
שארית ימיהם בארמון מפואר
שבנו, וגם ההורים הזקנים חיו יחד
אתם.

ואז ראשים שלו נשמטו למטה והוא
נרדם. אז קפץ סוסנו מהחור בו
הסתתר קודם, הוציא את חרבו
וחתך את כל הראשים. הוא גם
חתך לחתיכות את כל גופו של
הנחש. אבל שכאשר הוא חתך את
זנבו החרב נשברה. היא פגעה
במשהו קשה. מאחר שהנחש לא
היווה כבר כל סכנה אפשר היה
לגשת ולבדוק מה קורה.
התברר שהדבר הקשה הייתה חרב
משובצת באבנים יקרות, חרב היפה
ביותר שאפשר היה לראות אי-פעם.

וכשההורים, סוסנו ואישתו
נפטרו, החרב עברה לילדיהם,
אחר כך לנכדיהם ולילדי הנכדים
וכך הלאה. והיום היא שייכת
לקיסר יפן שרואה בה את האוצר
הגדול ביותר שלו.